

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๒๕/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๖๘

วันที่ ๑ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์	ผู้ร้อง
		ประธานรัฐสภา ที่ ๑	
		สมาชิกรัฐสภา ที่ ๒	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ ระหว่างวันที่ ๑๔ ถึงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ ประธานรัฐสภา (ผู้ถูกร้องที่ ๑) และสมาชิกรัฐสภา (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ร่วมกันพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช จำนวน ๓ ฉบับ มีการเพิ่มหมวด ๑๕/๑ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และใช้สิทธิลงมติในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นการแสดงความประสงค์จะจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยรัฐสภายังไม่ได้ร้องขอให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีการออกเสียงประชามติก่อนการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติมที่มีบทบัญญัติว่าด้วยการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของรัฐสภา เพื่อให้ประชาชนแสดง ความเห็นชอบว่าสมควรมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ ซึ่งไม่เป็นไปตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๘/๒๕๖๘ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๘ เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพของสมาชิกรัฐสภาที่มีผลเป็นการยกเลิก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย

- ๒ -

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการให้ผู้ถูกร้องทั้งสองเลิกการกระทำความผิดได้

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำความผิดในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๘ อัยการสูงสุดไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ขอให้วินิจฉัยว่าการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ หรือไม่ และขอให้มีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เป็นการชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง สั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องหยุดการกระทำตามคำร้องไว้ก่อน

เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๗ วรรคสาม ให้อัยการสูงสุดแจ้งผลการดำเนินการตามคำร้องของผู้ร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ต่อมาอัยการสูงสุดมีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ แจ้งว่า การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองยังไม่เข้าข่ายเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ไม่มีเหตุที่อัยการสูงสุดจะพิจารณาดำเนินการส่งเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคสอง อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้” วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ใดทราบว่ามีกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีสิทธิร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำความผิดได้” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ผู้ร้องขอจะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ รวมทั้งหนังสือของอัยการสูงสุด ฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องทั้งสองจัดให้มีการประชุมร่วมกันของรัฐสภาและลงมติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม เป็นการแสดงความประสงค์จะจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยไม่ได้ร้องขอให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีการออกเสียงประชามติก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ที่มีบทบัญญัติว่าด้วยการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพื่อให้ประชาชนแสดงความเห็นชอบว่าสมควรมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ ไม่เป็นไปตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๘/๒๕๖๘ เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ นั้น แม้ผู้ร้องจะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุด เพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคสอง และอัยการสูงสุดไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคสาม ก็ตาม แต่การพิจารณาว่าบุคคลใดจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนเพียงพอที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งหมายและความประสงค์ระดับที่วิญญูชนคาดหมายได้ว่าจะทำให้เกิดผลเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่า การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่จะเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ดังนั้น กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๑๒๕/๒๕๖๘)

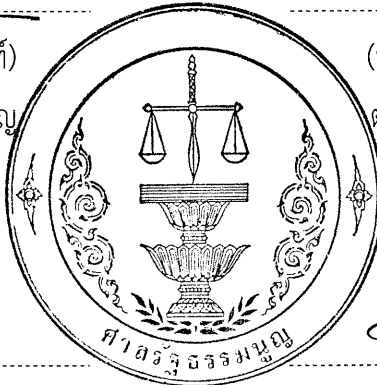
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรารัฐ ทรงศิริไล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ